

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 320/2022-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Ladislava Duditša o dôvodoch jeho vylúčenia z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1136/2022 a takto

r o z h o d o l :

1. Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Ladislav Duditš **n i e j e v y l ú č e n ý** z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1136/2022.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a oznámenie

1. Sudca IV. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) Ladislav Duditš listom z 23. mája 2022 podľa § 49 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) oznámil predsedovi ústavného súdu dôvody svojho možného vylúčenia podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1136/2022.
2. Pokynom predsedu ústavného súdu z 24. mája 2022 bolo oznámenie podľa čl. IV bodu 1 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelené na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 zákona o ústavnom súde do I. senátu ústavného súdu.
3. Z oznámenia sudcu a príslušného súdneho spisu vyplýva, že vec vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1136/2022 mu bola pridelená ako sudcovi spravodajcovi. Predmetom konania v označenej veci je rozhodovanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], v ktorej namieta porušenie svojich práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1

Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 15 Co 146/2017-479 z 2. decembra 2020 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 1 Cdo 149/2021 z 26. januára 2022.

4. Sudca Ladislav Duditš vo svojom oznámení uviedol, že sťažovateľka v ústavnej sťažnosti spochybňuje rozhodnutia všeobecných súdov v sporoch majúcich základ v tom, že sťažovateľka ako povinná v exekučnom konaní splnila v prospech oprávnenej peňažnú sumu na základe exekučného titulu, ktorý bol neskôr zrušený. Sťažovateľka sa domáha proti žalovanej (pôvodne oprávnenej) vydania bezdôvodného obohatenia v dvoch osobitných sporoch. Prvý spor bol vedený na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 18 C 441/2015. Odvolacieho prieskumu rozsudku tohto súdu vydaného v spore sa sudca Ladislav Duditš zúčastnil ako člen odvolacieho senátu Krajského súdu v Košiciach, ktorého rozsudok č. k. 3 Co 339/2017 z 25. októbra 2018 je jednou z príloh ústavnej sťažnosti. Druhý spor bol vedený na Okresnom súde Bratislava II a výsledkom tohto konania v inštančnom postupe sú obe ústavnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutia.

5. So skutkovými okolnosťami sporu rezultujúceho do napadnutých rozhodnutí sa tak mal možnosť oboznámiť ako člen odvolacieho senátu v spore vecne súvisiacom s napadnutými rozhodnutiami. Uvedené môže z pohľadu objektívneho aspektu zdania nestrannosti sudcu vyvolávať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Zo subjektívneho hľadiska mu nie sú známe okolnosti zakladajúce jeho vylúčenie.

II.

Relevantná právna úprava a posúdenie vecí ústavným súdom

6. Podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci aj vtedy, ak bol v tej istej veci činný pri výkone inej funkcie alebo povolania, než je funkcia sudcu ústavného súdu.

7. Podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

8. Podľa čl. IV bodu 1 písm. a) rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde rozhoduje prvý senát, ak ide o sudcov štvrtého senátu.

9. Námietkový senát ústavného súdu po preskúmaní obsahu spisu vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1136/2022 okrem iného zistil, že sťažovateľka v ústavnej sťažnosti výslovne argumentuje, že pre posúdenie dôvodnosti jej žalobného nároku uplatneného vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II bolo bez významu, či žalovaná mala voči nej podľa hmotného práva skutočne pohľadávku, ktorú si voči sťažovateľke uplatňovala v pôvodnom konaní (uvedené malo význam iba v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II). To je aj dôvod, prečo si sťažovateľka voči žalovanej uplatnila samostatnou žalobou nárok na vrátenie zaplatenej náhrady trov konania (na Okresnom súde Bratislava II) a samostatnou žalobou nárok na vrátenie zaplatenej istiny (na Okresnom súde Košice II), pretože v oboch sporoch išlo o odlišné nároky s potrebou odlišného rozsahu dokazovania. S uvedeným sa stotožnil aj Okresný súd Bratislava II, ktorý návrh žalovanej na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice II zamietol.

10. Ústavný súd posúdil relevantnosť dôvodov oznámených sudcom zo subjektívneho, ako aj z objektívneho hľadiska. Prihliadol predovšetkým na to, že ústavnou sťažnosťou v predmetnej veci sú napadnuté rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave a najvyššieho súdu. Ústavná sťažnosť teda nesmeruje proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach, na ktorom bol predtým činný sudca ústavného súdu Ladislav Duditš. Aj s prihliadnutím na sťažnostnú argumentáciu sťažovateľky ústavný súd konštatuje, že pre posúdenie, či došlo rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave a najvyššieho súdu k porušeniu základných práv sťažovateľky, pre ústavný súd nie je relevantné rozhodovanie Okresného súdu Košice II, resp. Krajského súdu v Košiciach.

11. Nemožno preto uzavrieť, že sudca ústavného súdu Ladislav Duditš ako sudca Krajského súdu v Košiciach bol skutočne v predmetnej veci činný pri výkone inej funkcie alebo povolania, než je funkcia sudcu ústavného súdu.

12. Ústavný súd v kontexte uvedeného tiež zohľadnil ústavné postavenie sudcu ústavného súdu, jeho sľub a tiež skutočnosť, že garanciou pre nestrannú ochranu ústavnosti v označenej veci je aj to, že jej prerokovanie a rozhodnutie je v pôsobnosti senátu, a nie samotného sudcu.

13. Ústavný súd nezistil existenciu podmienok podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu Ladislava Duditša z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1136/2022, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

14. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

15. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 2. júna 2022

Miloš Maďar
predseda senátu